

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119012267
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119012267.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.07.2020, v trestnej veci proti obžalovanému O. J. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/125/2019 zo dňa 07.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného O. J..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný O. J. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 30.7.2019 asi o 15:45 hod. v obci Z. V., okr. A. pod vplyvom alkoholu, v rodinnom dome č. XXX, sa opakovane vyhrážal zabitím svojej bývalej družke C. I., a to tak, že ju pritlačil k stene a ku krku jej priložil kuchynský nôž s dĺžkou čepele 13 cm a súčasne sa jej vyhrážal, že ju podreže a následne tento nôž odložil a zobral ďalší kuchynský nôž s dĺžkou čepele 21 cm, ktorý opätovne priložil poškodenej ku krku a vyhrážal sa jej podrezaním, čím vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Zároveň mu bolo podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákon s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obžalovaný odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch poukázal na to, že považuje skutkové zistenia okresného súdu za nesprávne, lebo nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Jediným dôkazom potvrdzujúcim spáchanie skutku ním je svedecká výpoveď C. I., ktorej vzťahy s ním sú dlhodobu napäté, a jej tvrdenia účelové v snahe spôsobiť mu problémy. Na hlavnom pojednávaní vo výpovedi dopĺňala svoje prednesy v snahe mu viac priťažiť, napr. že uvádzala, že jej mal hroziť aj boxerom. Keďže on mal mať v čase útoku na rukách syna, jeho útok ani nemohol prebehnúť tak, ako je uvedené v obžalobe. Na základe uvedeného pri zohľadnení zásady in dubio pro reo je potrebné tieto pochybnosti vykladať v prospech obžalovaného a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V posudzovanej veci boli podľa názoru krajského súdu v konaní pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Vykonané dôkazy okresný súd vyhodnotil spôsobom uvedeným v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a takýmto postupom dospel k správnym skutkovým i právnym záverom.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, ktoré konkrétne dôkazy vo veci vykonal, ktoré skutočnosti z vykonaných dôkazov vyplývali, ako aj to, na základe ktorých konkrétnych dôkazov svoje skutkové závery ustálil a prečo obrane obžalovaného neuveril.

S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto odkazuje. Aj podľa jeho názoru bolo vykonanými dôkazmi, na rozdiel od odvolacích námietok obžalovaného, nepochybne preukázané, že skutok tak, ako bol súdom prvého stupňa ustálený, sa stal a že tento skutok obžalovaný spáchal.

Len s ohľadom na obsah odvolacích námietok považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť.

V prvom rade obžalovaný namieta, že skutkové zistenia okresného súdu sú nesprávne, pretože vychádzajú len z výpovede C. I., ktorej vzťahy s obžalovaným sú dlhodobo napäté a jej tvrdenia účelové v snahe spôsobiť obžalovanému problémy. Tvrdenie, že závery o vine sú založené len na výpovedi svedkyne C. I. nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. V konaní bol vypočutý aj sused poškodenej, svedok A. K., z ktorého výpovede mimo iné plynie, že v ten deň mali v dome neskorší obed a okolo 15:00 hod. vyšiel vonku pred dom, kedy počul ako obžalovaný J. nadáva poškodenej, ktorá plakala, dohovárala mu, aby si zobral kočík a čiapku pre syna. Okrem vulgarizmov, počul aj plač poškodenej a to, že jej chcel zobrať syna vonku. Následne na to svedok vyhodnotil situáciu tak, že zavolať políciu. Po príchode policajtov videl, že keď ho títo požiadali, aby matke odovzdal dieťa, všimol si ako obžalovaný vyložil z vrečka pästný ring. Napriek tomu, že svedok S. K. vo svojej výpovedi neuviedol, že by počul, že sa obžalovaný poškodenej počas incidentu vyhrážal, z elektrického evidovania oznámení jednotlivých udalostí na tiesňovú linku 158 vyplýva, že operátor pri oznámení o udalosti oznamovateľom svedkom S. K. zaznamenal, že podľa oznamovateľa J. je opitý, vyhráža sa poškodenej K. I., kričí na ňu.

Uvedené dôkazy sú konzistentné s priebehom skutku, ako ho popísala poškodená K. I., a preto aj podľa názoru krajského súdu v danom prípade niet pochybností o tom, že skutok sa stal tak, ako bol ustálený súdom prvého stupňa a že ho ako trestne zodpovedný subjekt spáchal obžalovaný.

Aj podľa odvolacieho súdu konanie obžalovaného napíňa všetky pojmové znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona a písm. b), s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní prvostupňového súdu vo vzťahu k druhu a výmere uloženého trestu.

Pri rozhodovaní o treste vychádzal prvostupňový súd, ako to uvádza v dôvodoch napadnutého rozsudku, z ustanovenia § 34 Tr. zákona. Prihliadal teda na okolnosti spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy, skúmal prípadne existenciu poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona, či priťažujúcich okolností uvedených v ustanovení § 37 Tr. zákona. Ani krajský súd tak, ako súd prvého stupňa, nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zákona. Obžalovanému bola priznaná priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m) Tr. zákona, teda okolnosť, že bol v minulosti trestaný, čo plynie z odpisu registra trestov, v ktorom má evidovaných 9 záznamov, pričom v 5 prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol súdený. Rovnako z

jeho trestnej minulosti plynie, že v piatich prípadoch sa dopustil druhovo obdobnej trestnej činnosti proti iným právam a slobodám. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/68/2016 z 27.06.2016, právoplatným 12.08.2016, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a násilia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Tr. zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uvedený trest vykonal 18.09.2017.

Vzhľadom na uvedené, najmä skutočnosť, že obžalovaný sa teraz stíhaného trestného činu dopustil napriek tomu, že za druhovo obdobné trestné činy už bol v minulosti súdený, dokonca aj trikrát uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vykonal, ani podľa názoru krajského súdu nemôže byť účel trestu splnený iným druhom trestu, než trestom odňatia slobody nepodmienečným, ktorý mu prvostupňový súd uložil v podstate v minimálnej možnej výmere.

Je totiž potrebné zdôrazniť, že okresný súd správne a v súlade so zákonom vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností upravoval trestnú sadzbu stanovenú v osobitnej časti Trestného zákona postupom uvedeným v § 38 ods. 4 Tr. zákona a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Zvýšenie trestnej sadzby sa vykonáva postupom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr. zákona, podľa ktorého základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na to, že zákonom ustanovená trestná sadzba pre prečin podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona je 6 mesiacov až 3 roky, potom rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 30 mesiacov, jedna tretina z uvedeného rozdielu potom predstavuje 10 mesiacov. O 10 mesiacov bolo teda potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby (k 6 mesiacom bolo teda potrebné pripočítať 10 mesiacov) a to znamená, že trest, ktorý bolo potrebné obžalovanému ukladať, bol v rámci upravenej trestnej sadzby 16 mesiacov až 3 rokov. Trest uložený obžalovanému vo výmere 18 mesiacov je teda pri spodnej hranici trestnej sadzby, ktorý mu bolo možné uložiť a zodpovedá účelu trestu a možnostiam jeho výchovného pôsobenia.

V súlade so zákonom je aj výrok, ktorým prvostupňový súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Nezistiac pochybenia okresného súdu ani pri rozhodovaní o uložení ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorého potreba uloženia vyplynula i zo záverov znaleckého posudku MUDr. Fabišíkovej, keďže sa obžalovaný dopustil skutku pod vplyvom alkoholu, a napokon s takouto formou liečenia aj sám súhlasil, krajský súd o odvolaní obžalovaného rozhodol tak, že ho podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.